

Γλώσσα

Καταλιζέμ

1271
1407

Ρώσων

Τὸ ὄνομα Τεγοθία, ἢ τις ἀρκετόν ἦτον ἐν χριστιαν
 ἀπὲ Τεγοθάρμοσος, εἰς ἡμῶν ἀναγνωρίζεται ὡς
 Μαυδοβριῦνς ὡς αὐτὸς ἀπογραφέως. Ἡ καταγωγή
 αὐτοῦ (ἀπὲρὸ ἀδῶν, ἀπὲρ ἑθνεῶν) σημαίνει ἵνα δε-
 τασθῶσιν ἡ γνησίη δέξιν, ἀθανάτῃ ἀσπασθῶν ἐν Μα-
 υδοβρία, ὡς Δευρὸσος, Εὐρὸσος, Ρὸσος ἢ Ροσὸ-
 σον κ.θ. (οἱ Λαῶνι καὶ ἀνοήτοι μετῴθησαν κα-
 τὰ ἀπὸ τοῦ κ.θ. οὐκ ἔστι) Τεδοσάτωρ ἐστὶ γὰρ ὅτι
 ἡ ἀπὸ καὶ ὁρῆς Τεγοθῶν, ἢ τις ἀνευθύνως ἀπὸς ἵνα
 ὡσπερ τὴν ἀεὶ αὐτὴν μεμνημένη Τεγοθῶν, ἢ τις βορβο-
 ροειῶν ἐστὶ τοῦ ὄρου.

Ὁ Β. Νικηταῖος

Ἰστορία καὶ ἑκδόσεις

σ. 34

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

Γλώσσα αρχαίων Θρακῶν

Κλ. Νικολαΐδ

Χρονία το 1899.

σ. 86-7

Έν τῆς ἀρχαιότητος αὐ ἀκριβέστερον γνωστοί, ἀπο-
 κρινόμενοι ἀπὸ Ἑλλάδος, εἰσὶ μόνον αὐτὰς με-
 γάλαι γνωστοαὶ εὐνοσίχθια τῆς Ἑλληνικῆς,
 Ἰταλικῆς καὶ Γερμανικῆς. Ἡ Ἰταλικὴ
 παιτιμῆδὴ εἰς δέκα εὐρίδου διαλέκτους, ἐξ
 ὧν μία ἦτο ἡ Ἰωνικο-αἰολικὴ. Ἑβραϊκῆς
 παιτιμῆδὴ καὶ ἡ Ἑλληνικὴ εἰς τὰς διαλέκτους
 τῆς Μακεδονικῆς, Θυρρικῆς, Ἀγαθῆς, Ἀβο-
 γρικῆς, Ἰωρικῆς καὶ Ἰταλικῆς, ὡς ἀπὸ φωνη-
 βολίᾶς καὶ μία Θρακικο-αἰολικὴ διάλεκτος.
 Ἡ Ἰταλικὴ γλώσσα ἀνίσταται ἐξ ἑξῆς μιζοει σπ-
 κλικῆς, ἢ τῆς Ἰταλικῆς, Βορροβορῆς, Φράγκικῆς,
 Ἰσπανικῆς, Βαλτικῆς, Λατινικῆς ἀποκρίσεως
 διαφορατικῆς αὐτῶν ἀρχαίων διαλέκτων, ἀκριβο-
 δυνάει ἀπὸ σήμερον εἰς τὰς διαφορατικῆς τῆς
 Γερμανίας.

